

Modlitby za nejmenší

P. Jiří Korda, Ve Lhotce 36, 142 00 Praha 4
registrace@modlitbyzanejmensi.cz
www.modlitbyzanejmensi.cz
telefon: 725 797 561

**Září 2013: Za církví provozované školy a nemocnice - aby v nich vládl Duch Kristův.
Říjen 2013: Za dary Ducha svatého pro pracovníky v médiích.**

Chvála Kristu, bratři a sestry!

Po „stoleté“ zimě přišlo studené jaro vystřídané velkými povodněmi. Po nich bylo sucho, které naše země nezažila šedesát let. V době, kdy píšu tyto řádky, se rtuť teploměru za oknem vesele šplhá ke čtyřicítce, pochopitelně ve stínu. Ode zdi ke zdi. Jako kdyby počasí zrcadlilo počínání nás lidí, u nás i ve světě. Rekordní zisky, rekordní podvody, sobectví a drzost na straně jedné, utrpení a bezpráví, někdy naprosto nepředstavitelné, na straně druhé. V Evropě se k tomu přidává i relativizace základního článku společnosti, a to rodiny. Ve Francii již nejsou matky a otcové, ale rodiče A a B. Dokonce Holanďané prý koketují s nápadem, že by manželství mohlo uzavírat více lidí než dva. Takže když se s přáteli dohodnete, budete rodiče A, B, C, D... Komu se to nelíbí, je již nyní pro svou netolerantnost tolerantním státním zřízením a společností popotahován v médiích a u soudů. V počasí se dodnes nevyznáme, ale přijít na příčiny uvedených problémů ve společnosti zas tak těžké není. Kde se lidé tváří, jako kdyby Boha nebylo, a pasují se na Jeho místo, kde podobně jako Adam před Bohem utíkají a snaží se zakrýt svou nahotu a ubohost fíkovým listím (symbolem to zlých duchů), tam se daří extrémům všeho druhu.

Po prázdninách myslíme v modlitbách zvláště na církevní vzdělávací instituce a zdravotnická zařízení. I školy se dnes staly místem výše zmíněných extrémů. Jedna maminka mi přinesla ukázat knížku, kterou její osmiletý syn dostal od třídní učitelky. Byly to detektivky pro děti. Vždy krátký příběh, například o křiku z rakve zemřelé těhotné ženy, který byl posléze identifikován jako pláč jí porozeného dítěte. Samozřejmě doplněno barvitým obrázkem. Ve světle tohoto roste význam škol, které se kromě osvojení encyklopedických vědomostí starají i o náboženský, etický a kulturní rozvoj. Ne vždy se však církví zřízená škola nebo školka nějak významněji liší od těch dalších. Jako by byl strach se více hlásit k příčině naší naděje, nabízet žákům seznámení se světem víry, který je pro mnohé z nich naprosto neznámý. Proč to nízké sebevědomí? Vždyť některé církevní školy jsou považovány na základě výsledků žáků za špičkové. Matematika je povinná pro všechny, přestože jsou děti, které by ji jistě označily za násilí na jejich osobě. Posílám-li své dítě nebo sám chodím do církevní školy, je to má svobodná volba. Přijímám tím mimo jiné i fakt, že kontakt s křesťanstvím zde bude intenzivnější. Další kapitolou pro církevní školská zařízení je financování, personální otázky a problémy, s kterými se školy potýkají obecně, bez ohledu na to, kdo je provozuje. Prostě to není jednoduché, a tak je tolik potřebné se (nejen) za církevní školy a školky modlit. Zmíněné problémy v církevním školství se svým způsobem v něčem podobají těm, s kterými bojují církví zřízená a provozovaná zdravotnická a sociální zařízení. I zde platí, že chci-li se nechat léčit

nebo pracovat v církevní nemocnici, měl bych opět respektovat, že křesťanství, Bůh a církve zde nejsou tabu nebo sprostá slova. A naopak, že některé „vymoženosti“ dnešní medicíny, jako např. umělé potraty, tady budu marně hledat. Při této příležitosti chci zvláště poděkovat sto třiceti osmi z vás, kteří jste se také přidali k třetí modlitební aktivitě v rámci *Modliteb za nejmenší*, nazvané *Modlitba sv. Jany Beretta-Molla za zdravotníky*. Každodenní modlitba za pracovníky ve zdravotnictví, za zdravotníky jako takové je velmi potřebná.

Loni, v souvislosti se začínajícím školním rokem, jsem se v dopise rozplýval nad mladými, kteří přijeli na Celostátní setkání mládeže ve Žďáru nad Sázavou. Nadšení, ochota přijet na takovou akci a načerpat zde síly pro další cestu s Kristem. To vše jsem viděl jako znamení naděje, že přeci jen věci nejsou našťastí černobílé. Co říci nyní, po skončení Světových dní mládeže v Riu? Státisíce mladých lidí z celého světa, kteří usilují jít cestou Kristových učedníků, kteří se za svou víru nestydí a stojí si za ní. Bylo skvělé, že prostřednictvím televize, internetu a dalších sdělovacích prostředků jsme mohli být účastni alespoň na dálku. Přišlo mi ale zavádějící a zveličující, jak některá média zdůrazňovala náklady a demonstrace proti cestě papeže do Brazílie. Jako kdyby státisíce účastníků, dokonce až tři miliony na závěrečné mši svaté, bylo nějakým zanedbatelným nebo běžným počtem. Navíc, když se nad setkáním v Riu zamyslíme, copak ty davy poutníků neutrácely? Nezvedaly příjmy z turistického ruchu? Dostávám se tak k modlitebnímu úmyslu na měsíc říjen. Podobně jako jsem v minulém dopise vyzýval k tomu, abychom častovali politiky spíše než nadávkami modlitbou, stejně tak činím dnes u pracovníků v médiích. U některých článků nebo pořadů, zvláště s tematikou náboženství a církve, si občas říkám, zda jejich autorovi není stydno. Asi ne, spíše bude ještě hrdý na svůj počin. Vždyť se mu často dostává prostoru v nejrenomovanějších masmédiích. Jak říká k pobavení profesor Halík, novináři vědí o církvi mnohdy jen to, že apoštolové byli tři, Petr a Pavel. Co potom věřící novináři, zaměstnanci televize a rozhlasu, filmaři, blogeri...? Nemají to vlastně dnes stejně těžké jako učitelé a zdravotníci?

Úmysly na následující dva měsíce mají v sobě prosbu o Ducha svatého a jeho dary. Konkrétně v tak důležitých oblastech, jako je školství, zdravotnictví a média. Kdo je jako Bůh? Nikdo. Proto i přes dílčí úspěchy ducha zla je Duch Boží ten, který vítězí. Kéž jsme jeho nadšenými a vytrvalými spolupracovníky!

Jak už jistě víte, potratová pilulka byla v naší zemi nakonec registrována. Přispěla k tomu i nedostatečná ochota některých politiků. Je smutné, že někteří z nich se hlásí veřejně ke katolické církvi. Děkuji vám za modlitby, vytrvejme. Nakonec i to, že se podařilo tuto registraci oproti jiným evropským zemím o několik let pozdržet, je dobře. Opakuji tedy, kéž jsme nadšenými a vytrvalými spolupracovníky Ducha svatého!

K tomu vám žehná,

Jiří Korda, kněz Kristův